

Հովհաննես Հովհաննիսյան

Քեզ մոտեցա սեր հուսալով

Քեզ մոտեցա սեր հուսալով,
Պայծառ դիմքիդ նայեցի,
Ես խավարած վշտի ամպով,
Դու արշալույս նագեի:

Ես ասացի. «Ինձ քույր եղիր,
Եղի՛ր ընկեր ցավակից,
Սերըս, երգըս դու ընդունի՛ր
Նվեր տանջված մի սրտից»:

Բայց դու, գավակ փարթամության,
Չհասկացար երգս աղքատ.
Դու նույն անհոգ թռչնակ գարնան,
Ես նույն երգիչն հուսահատ...

1887